

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער גוי קלאפט אין טיר

און מען פארטרייבט אים, דעמאלט גייט ער זיך אין זיין וועג.

מיט דעם אלעם קומט ער ווידער אפיר און קלאפט אויפן מענטש, טראץ וואס מען האט אים פארטריבן און געלאזט וויסן אז זיינע חברה זענען נישט דא, נישט ער אדער זיינע לייט האבן דא א פלאץ, וועט אבער דער יצר הרע זיך נישט אפהאלטן פון קומען איין מאל נאכן צווייטן. די עצה איז אים צו פארטרייבן יעדעס מאל ביז ער וועט זיך אינגאנצן אפטון.

אויף אן אנדערע ארט (תורה מ"ח חלק ב') רעדט דער רבי דערפון אז מען דארף זיין גאר א שטארקער עקשן קעגן דעם יצר, איין מאל און נאכאמאל אפילו מער פון הונדערט מאל! און אויב מען וועט זיך שטעלן פעסט אנטקעגן איינמאל און נאכאמאל וועט מען זוכה זיין אים צו פארשיקן איינמאל פאר אלעמאל!

(חיי מוהר"ן תקל"ו)

געווען אמאל ווען דער הייליגער רבי'ס לייט זענען געשטאנען פאר אים, אינצווישן איז געקומען א גוי - איינער פון די גוישע זעלנער, און געקלאפט אויפן פענסטער פֿרעגנדיג דערביי: "געפינט זיך דא איינער פון די זעלנער?" האט מען אים געענטפערט: "ניין, קיינער פון זיי איז נישט דא". איז דער מיליטערמאן זיך געגאנגען אין זיין וועג.

נאך א שטיק צייט איז ער ווידער געקומען צו גיין און געקלאפט שטערקער אין פענסטער און געפרעגט: "איז דא איינער פון דער מיליטער?"

האט דער רבי זיך דאן אנגערופן: "פונקט אזוי איז ענקער יצר-הרע, צום ערשט קומט ער קלאפן אויפן מענטש, אויב מען שאקלט זיך אפ פון אים, מען ווייזט אים די טיר, און מען ענטפערט אים אז קיינער פון זיינע מיליטערלייט געפינען זיך נישט

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־חַכְמָנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ט' - פּוֹן דְּעַר חֲכָם מֵיִטְן תַּם (6)

אַ מְלָךְ. אַדְרָבָא פֶּאַרְשֻׁטִי. ווי גִּישִׁיקֵט זִיךְ דָּאס. אַז דִּי גאַנְצֵע וועלֵט. זאַל זִיךְ אָפּגִיבֵן צו אַיִן מַעֲנִשֵׁן אִין דְּעַר האַנט אַרִיין. אַז עַר זאַל זִיין דְּעַר מְלָךְ. סָע אִיז אַוּדַאי קִיין מְלָךְ אויף דְּעַר וועלֵט נִיט דָּא.

עֲנַפְעֵרֵט דְּעַר חֲכָם דְּעַר שְׁלִיחַ. אִיךְ הָאב זִיךְ דִּיר גִּיבְרָאכְט אַ בְּרִיוּ פּוֹן דְּעַם מְלָךְ. פֶּרְעֶגֶט אִים דְּעַם חֲכָם (דְּעַר חֲבֵר פּוֹן דְּעַם תַּם) הָאָסְטוּ אַלִיין גִּינוּמְעֵן דְּעַם בְּרִיוּ בַּאִם מְלָךְ אוֹיס דְּעַר האַנט אַרוֹיס. עֲנַפְעֵרֵט עַר אִים. נִיין. נָאַר אַנאַנדֶעֶרֶר מַעֲנִשׁ הָאָט מִיר גִּיבֵן דְּעַם בְּרִיוּ פּוֹן דְּעַם מְלָךְ. רופֵט עַר זִיךְ אָן. נָאַ אַדְרָבָא.

הֵינִיט זְעָה מִיט דֵינֶע אוֹיגֵן. אַז אִיךְ בִּין גִּרְעֶכְט אַז סָע אִיז גָאַר קִיין מְלָךְ נִיט פֶּאַר האַנדֵן. פֶּרְעֶגֶט עַר אִים ווִידֶער (דְּעַר חֲכָם דְּעַר חֲבֵר פּוֹן דְּעַם תַּם דְּעַם אַנדֶערן חֲכָם דְּעַם שְׁלִיחַ) זַאג מִיר נָאַר. דּוּ בִיסֵט זִיךְ פּוֹן דְּעַר עִיר מְלוּכָה און דּוּ בִיסֵט דָאַרְט גִּוּוּאַקְסֵן גִּוּוּאַרְן. זַאג מִיר הָאָסְטוּ ווענֵס גִּזְעָהֵן דְּעַם מְלָךְ. הָאָט עַר אִים גִּיעֲנַפְעֵרֵט. נִיין. רופֵט עַר זִיךְ אָן.

הֵינִיט זְעָה אַז אִיךְ בִּין גִּרְעֶכְט אַז סָע אִיז בּוּדַאי גָאַר קִיין מְלָךְ נִיט פֶּאַרְהאַנדֵן. וואַרן אָט אַפִּילוּ דּוּ הָאָסְט קִיין מָאַל דְּעַם מְלָךְ נִיט גִּזְעָהֵן.

הָאָט ווִידֶער דְּעַר חֲכָם דְּעַר שְׁלִיחַ גִּפְרֶעגֵט. אַז סָע אִיז יוֹא אַזוֹי. ווער זַע פִּירֵט דִּי מְדִינָה.

הָאָט עַר אִים גִּיעֲנַפְעֵרֵט (דֵּהיִינוּ דְּעַר חֲכָם דְּעַר חֲבֵר פּוֹן דְּעַר תַּם) דָּאס. אִיךְ וועל דִּיר דְּעַרְצִיילֵן קְלָאַר. וואַרן אִיךְ בִּין דְּרִינֶען גִּינִיט. און מִיךְ זַאַלְסְטוּ פֶּרְעֶגִין. וואַרן אִיךְ בִּין אוֹיסֵן גִּוּוּעֵן לַעֲנִדֶּער. בִּין אִיךְ גִּוּוּעֵן. אִין אִיטְלִיא. אִיז אַזוֹי דְּעַר מְנַהֵג. סָע אִיז פֶּאַרְהאַנדֵן זִיבְצִיג רַאטֵהִירִין און זִי גִיעֵן אַרויף און פִּירֵן דִּי מְדִינָה אַ

דְּעַר חֲכָם, אַז סָע אִיז אִים אָן גִּיקוּמְעֵן דְּעַר בְּרִיוּ פּוֹן דְּעַם מְלָךְ, הָאָט עַר גִּיעֲנַפְעֵרֵט צו דְּעַם חֲכָם וואַס עַר הָאָט גִּיבְרָאכְט דְּעַם בְּרִיוּ. וואַרְט. און נַעֲכֻטִיג דָּא אִיבֶּער. וועלֵן מִיר אִיבֶּער שְׁמוּסִין. און מִיר וועלֵן זִיךְ מִיִּשֵׁב זִיין. אויף דְּעַר נַאכְט הָאָט עַר גִּימַאכְט אויף אִים אַ גְרוֹיֶסֶע סְעוּדָה. אִין דְּעַם עֶסֶן הָאָט דְּעַר חֲכָם (דְּעַר חֲבֵר פּוֹן דְּעַם תַּם) אָן גִּיהוּיבֵן צו קְלוּגֵן און צו קְלֶערִין מִיט זִיין חֲכָמָה און זִיין פִּילֹסֹפִיא.

און הָאָט זִיךְ אָן גִּירופֵן און הָאָט גִּזְאַגֵט. וואַס קָאַן דָּאס בַּאַטִיִּיטִין. וואַס אַזוֹי אַ מְלָךְ זַאַל שִׁיקִין נָאַךְ אַזוֹי אַ קְלִינֶעם מַעֲנִשׁ ווי אִיךְ בִּין. וואַס בִּין אִיךְ עַס. אַז דְּעַר מְלָךְ זַאַל שִׁיקִין נָאַךְ מִיר. וואַס טִיִּיטֵשׁ. אַזוֹי אַ גְרוֹיֶסֶער מְלָךְ וואַס עַר הָאָט אַזוֹי אַ מְמִשְׁלָה און אַזוֹי אַ גְדוּלָה. און אִיךְ אַזוֹי קְלִיין ווי אִיךְ בִּין אַ קְעֶגִין אַזוֹי אַ גְרוֹיֶסֶען מְלָךְ. נָאַ ווי גִּישִׁיקֵט זִיךְ דָּאס אִין שְׁכָל אַז אַזוֹי אַ מְלָךְ זַאַל שִׁיקֵן נָאַךְ מִיר.

אִיךְ זַאַל זַאגֵן מַחֲמַת מִיין חֲכָמָה. הָאָט עַר נָאַךְ מִיר גִּישִׁיקֵט. וואַס טְרַעף אִיךְ אָן אַקְעֶגֵן דְּעַם מְלָךְ. הָאָט דְּעַן דְּעַר מְלָךְ קִיין חֲכָמִים נִיט. און דְּעַר מְלָךְ אַלִיין אִיז זִיךְ אויף בּוּדַאי אַ גְרוֹיֶסֶער חֲכָם. און וואַס אִיז דָּאס. אַז דְּעַר מְלָךְ זַאַל נָאַךְ מִיר שִׁיקֵן. און עַר הָאָט זִיךְ דְּרויף זִיעֵר זִיעֵר פֶּאַרוואַונדֶּערֵט.

און ווי עַר פֶּאַרוואַונדֶּערֵט זִיךְ אַזוֹי. רופֵט עַר זִיךְ אָן (צו דְּעַם אַנדֶערן חֲכָם דְּעַר שְׁלִיחַ וואַס הָאָט דְּעַם בְּרִיוּ גִּיבְרָאכְט) וויִיסְטוּ וואַס אִיךְ וועל דִּיר זַאגֵן.

הָאָט מִיין דֵיעָה אִיז אַז סָע אִיז גִּדְרוּנְגֵען. אַז סָע אִיז גָאַר קִיין מְלָךְ נִיט דָּא אִין דְּעַר וועלֵט. און דִּי גאַנְצֵע וועלֵט אִיז זִיךְ דְּרִינֶען טוּעָה זִי מִינֶען אַז סָע אִיז דָּא

צייט. און מיט דעם שררה שאפט טיילן זיך איין די גאנצע מדינה איינער נאך דעם אנדערן (דהיינו פריר זענען די. די ראטהייטן. דער נאך גייען די אראפ און אנדערע גייען ארויף און פירן די מדינה און אזוי אלע מאל אנדערע)

האבן אן גיהויבן זיינע רייד אריין צו גיין אין די אויערן פון דעם אנדערן חכם (דהיינו דער שליח) ביז סע איז ביי זיי ביידע גיבליבן אז סע איז בווודאי קיין מלך אויף דער וועלט ניט דא.

האט זיך ווידער אן גירופן דער חכם (דער חבר פון דעם תם) ווארט ביז אין דער פריא וועל איך דיר נאך דער ווייזן קלאר אז סע איז בווודאי קיין מלך ניט דא.

האט דער חכם זיך אויף גיחאפט אין דערפרי. און ער האט אויף גיוועקט דעם אנדערן חכם דעם שליח. און האט צו אים גיזאגט קום מיט מיר אויף דער גאס וועל איך דיר ווייזן. ווי די גאנצע וועלט איז אין טעות. און סע איז גאר קיין מלך ניט פארהאנדן.

זענען זיי גיגאנגען אין מארק. האבן זיי דערזעהן א זעלנער האבן זיי אים אנגיחאפט. און האבן אים גיפרעגט וועמען דינסטו. האט ער גיענפערט. דעם מלך. האסטו גיזעהן דעם מלך זינט דו לעבסט. ענפערט ער. גיין.

האט ער זיך אנגירופן (דהיינו דער ערשטער חכם דער חבר פון דעם תם. אים רופן מיר אלץ דער ערשטער חכם) און האט גיזאגט. זע, איז דא אזוי איין נירישקייט (פלומר דער סאלדאט דינט דעם מלך און ער קאן אים ניט. ווארן דער חכם האט אלץ גיוואלט מיט זיין נארישער חכמה דרונגען אז סע איז גאר קיין מלך ניט דא פנ"ל)

נאך דעם זענען זיי ווידער גיגאנגען צו איין אפיציר פון דעם חיל. און זיי זענען מיט אים אריין גיגאנגען אין רייד ביז זיי האבן אים גיפרעגט. וועמען דינסטו. האט ער גיענפערט. דעם מלך. האסטו גיזעהן דעם מלך. גיין.

האט ער זיך אן גירופען. אדרבא. האט זעה מיט די אויגן אז זיי זענען אלע זיך טועה. און סע איז קיין מלך ניט דא (ווארען דער אפיציר האט אויך ניט גיזעהן דעם מלך) איז צווישן זי גיבליבן אז סע איז קיין מלך ניט דא.

האט זיך דער ערשטער חכם אן גירופן. קום לאמיר פארן אויף דער וועלט. וועל איך דיר נאך ווייזן ווי די גאנצע וועלט איז זיך זייער טועה אין גרויסע נירישקייט.

זענען זיי גיגאנגען און זענען גיפארן אויף דער וועלט. און אומידום ווי זיי זענען גיקומען האבן זיי אלץ גיפונען די וועלט אין טעות (פלומר די חכמים זענען דורך זייער חכמה פאר גאנגען אין אזוינע נארישקייט ביז זיי האט זיך גידאכט אז די גאנצע וועלט איז אלץ אין טעות)

און די זאך פון דעם מלך (פלומר דאס וואס ביי זיי איז גיווען אפגינקלערט אז סע איז קיין מלך ניט דא) דאס איז שוין ביי זיי גיווארין פאר א משל. און ווי זיי האבן גיפונען די וועלט אין טעות.

האבן זיי גינומען דעם מלך פאר א משל. אזוי ווי דאס איז אמת אז סע איז דא א מלך. אזוי איז דאס אויך. זענען זיי אזוי אויסן גיווען די וועלט און זענען גיפארין. ביז סע איז ביי זיי אויס גיגאנגען וואס זיי האבן גיהאט.

האבן זיי אנגיהויבן צו פארקויפן איין פערד. און דערנאך דאס אנדערע. ביז זיי האבן אלע פארקויפט. ביז זיי האבן גימוזט גיין צופוס.

און תמיד האבן זיי אלץ גיקלערט די וועלט. און האבן גיפונען אלץ אז די וועלט איז אין טעות. און זיי זענען גיווארין קבצנים פוס גייערס. און זיי זענען שוין גאר ניט חשוב גיווען. און מען האט זיך שוין אויף זיי גאר ניט אום גיקוקט אויף אזוינע קבצנים.

לאמיר זיך פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (6)

- ניין .
- יא .
- איינציגע מאל.
- ו. וואס האט דער חכם געזאגט פאר דער שליח פון מלך ווער דען פירט די מדינה ?
 - דער מיניסטער.
 - דער מלך.
 - די זיבעציג ראטהיירין (שרי יועצים).
- ז. וואס נאך האט דער חכם געזאגט פארן צווייטן חכם דער שליח פון מלך?
 - קום לאמיר פארן אויף דער וועלט.
 - קום לאמיר עפעס עסן.
 - קום לאמיר גיין צום תם און אים אויף ווייזן אז עס איז נישטא קיין מלך אויף דער וועלט.
- ח. וואס האט פאסירט מיט די חכמים נאך וואס זיי זענען געפארן אויף דער וועלט ?
 - זיי זענען זייער רייך געווארן.
 - זיי האבן מצליח געווען צו באווייזן פאר די וועלט אז עס איז נישטא קיין מלך אויף דער וועלט .
 - זיי זענען געווארן קבצנים פוס גייערס.
- ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - ניין
 - א חלק

- א. וואס האט דער חכם געזאגט פארן שליח פון מלך ווען ער האט אים געברענגט דאס בריוו?
 - מיט א שמחה וועל איך שוין ארויס גיין צום מלך.
 - ווייז מיר אויף אז דער מלך האט געבעטן איך זאל קומען.
 - ווארט און נעכטיג דא איבער.
- ב. וואס האט דער חכם געזאגט פארן שליח פון מלך ביי די סעודה פאר נאכט ?
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקן נאך אזא קליין מענטש ווי איך.
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקן נאך אזא חכם ווי איך.
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקן נאך אזא עושר ווי איך.
- ג. וואס לערנסטו זיך דערווייל פון די מעשה ?
 - אז ווען דער מלך רופט קומט מען גלייך.
 - ווען דער מלך רופט קומט מען נאר מיט ישוב הדעת.
 - אז ווען דער מלך רופט קומט מען נישט (ח"ו)
- ד. וואס האט נאך געזאגט דער חכם פארן חכם השני דער שליח פון מלך?
 - אז נישט דער מלך האט דיר געשיקט נאר איינער פון די באדינערס.
 - אז עס איז נישטא קיין מלך איף די וועלט.
 - דער מלך האט נישט געמיינט באמת מיר צו רופן.
- ה. צו דען האט דער חכם דער שליח פון מלך, געזען אמאל דער מלך ?

טיפער געטראכט

וועלכע מידה האט דעם חכם זיך געפירט כדי צו באווייזן אז עס איז נישטא קיין מלך (ח"ו)?
וויפל מאל האט דער חכם מוכיח געווען אז עס איז נישטא קיין מלך (ח"ו)?

תשובות אויף די מעשה פון דער חכם מיטן תם (5)

וועלכע זאכן וואס איז אין די מעשה פון די וואך, האט דער רבי געבעטן מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון? זיצען און ביי וואספארא נאך מעשיות ווערט עס אויך דערמאנט? אַעשה און אַעשה ו